

פעילות למתנדבים

חג חנוכה מתקרב אלינו וזה הזמן לחפש את החנוכיות
וליצור לעצמנו הזדמנויות שבהן נוכל להדליק בהן נרות.

8 ימים

8 הזדמנויות

לפני שנים רבות, בעיר חלם, איכר אחד נהג בעגלה שלו דרך העיר. בדרכו,
מבלי שהוא שם לב, נפל הקלשון שלו מערימת הקציר ונשאר בצדי הרחוב. עבר
זמן ושניים מחכמי חלם מצאו את הקלשון ומיד הבינו שמדובר בחנוכייה.

"נו, כמובן, אלוהים שלח לנו חנוכייה מן השמיים!" אמר אחד לשני.

הרימו ומהרו לבית הכנסת של חלם. וכבר באותו ערב, חגגו החלמאים עם
חנוכייה קלשון שנקבע בחלון בית הכנסת.

למחרת האיכר עבר ליד בית הכנסת ומיד זיהה את הקלשון שאיבד, והתחיל
לצעוק

"הקלשון שלי! מצאתי את הקלשון שלי!"

החלמאים מיד ענו "לא! אתה טועה, זה חנוכייה שנפלה לנו מהשמיים!"

את התשובה הזו האיכר לא קיבל והם התחילו לריב. בסופו של דבר, הסכימו
ש*רק* החוזה מלובלין, רבי יצחק יעקב, יוכל לפתור את הבעיה.

הרבי התבונן בקלשון-חנוכייה, ליטף את הזקן שלו ולבסוף אמר: "אין ספק
שבעבר הכלי הזה אכן היה קלשון. אבל עכשיו משתמשים בו שימוש למטרת
קודש. הרי, יש בו ניצוצות של קדושה, ולא ניתן להחזיר אותו לשימוש ככלי יום
יומי. זה יהיה נורא להשתמש בכלי כקלשון שוב פעם.

מצד שני, גם האיכר צודק, ועל אנשי חלם לפצות אותו ב18 זלוטי.

החלמאים לא אהבו את התשובה: "איך מגיע לו 18 זלוטי על קלשון פשוט?"

אמר האיכר "רגע, רגע, מה פתאום קלשון? אתם לא מצליחים לזהות חנוכייה
כשאתם רואים אותה? ועוד חנוכייה כל כך מפוארת?"

הרב ענה: "אדם פשוט היה יכול לחשוב שמדבור כאן על קלשון, אבל אתם
האנשים החלמאים, אתם חכמים גדולים, ויכולתם לזהות מיד שלקלשון הזה, יש
נשמה של חנוכייה.

עיבוד - יואל פרץ

פעילות

מעבירים נר בין המשתתפים
מזמינים כל אחד להחזיק את הנר ולראות איזה זיכרון של חנוכה
עולה , איזה סיפור רוצה שיספרו אותו.
נתאר תמונה אחת מחג החנוכה.
שכשאנחנו מוותרים על הסיפור שלנו הסיפור שרוצה לחיות דרכינו
מתגלה..